

**UCHWAŁA NR XXV/246/21
RADY GMINY KRUPSKI MŁYN**

z dnia 30 marca 2021 r.

**w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar
Przemocy w Rodzinie na lata 2021 - 2025**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 713 ze zm.) w związku z art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2020 r., poz. 218) Rada Gminy

uchwala, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2021 – 2025, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Krupski Młyn.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Artur Dawydzik

GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE NA LATA 2021 – 2025

Krupski Młyn, 2021 r.

Spis treści

I. Wstęp

I. 1. Definicje

I. 1.1 Przemoc

I. 1.2 Rodzaje przemocy

I. 1.3 Ofiara – oprawca

I. 1.4 Cykl przebiegu przemocy

I. 2 Przyczyny i skutki przemocy

I. 2.1 Przyczyny przemocy

I. 2.2 Skutki przemocy domowej

II. Litera prawa a przemoc w rodzinie

III. Diagnostyka zjawiska przemocy w rodzinie w gminie Krupski Młyn

IV. Analiza SWOT programu o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie

V. Program o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz ochronie ofiar przemocy w rodzinie

V. 1 Cele ogólne

V. 2 Cele szczegółowe

VI. Osobisty plan awaryjny dla osób doświadczających przemocy domowej.

VII. Monitorowanie programu

VIII. Finansowanie

I. Wstęp

Edycja programu o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz ochronie ofiar przemocy w rodzinie na lata 2017 – 2020 w gminie Krupski Młyn dobiegła końca. Natomiast zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2020 r., poz. 218) do zadań własnych gminy należy między innymi opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie. W związku z powyższym zachodzi konieczność kontynuacji realizacji zadań w ramach w/w programu. Pieczę nad poprawną realizacją programu obejmie Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy.

Akty prawne regulujące działania dotyczące przeciwdziałania przemocy to:

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 2009 r., Nr 114, poz. 946),
- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2020 r., poz. 218),
- ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2020 r., poz. 1492),
- ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2020 r. poz., 1876).

Ponadto obowiązuje również Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy oraz odrębny Program opracowany dla Województwa Śląskiego.

Niniejsze opracowanie jest zgodne z przedstawioną wyżej podstawą prawną oraz projektem Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na rok 2021¹⁾.

I. 1. Definicje

I. 1.1 Przemoc

To intencjonalne działanie lub zaniechanie jednej osoby wobec drugiej, które wykorzystując przewagę sił, narusza prawa i dobra osobiste jednostki, powodując cierpienia i szkody. Przemoc definiują cztery przesłanki:

1. intencjonalne działanie lub zaniechanie działania;
2. jedna osoba ma wyraźną przewagę nad drugą osobą;
3. działanie lub zaniechanie działania jednej osoby narusza prawa i dobra osobiste drugiej osoby;
4. osoba, wobec której stosowana jest przemoc, doznaje cierpienia i szkód fizycznych oraz psychicznych.²⁾

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2020 r., poz. 218) określa przemoc, jako: jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodzin (którymi w rozumieniu art. 115 § 11 k.k. są: małżonkowie, wstępni, zstępni, rodzeństwo, powinowaci w tej samej linii lub stopniu, osoby pozostające w stosunku przysposobienia oraz ich małżonkowie, a także osoby pozostające we wspólnym pożyciu, a także inne osoby wspólnie zamieszkujące lub gospodarujące), w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.³⁾

Z każdej dostępnej definicji przemocy wynika jasno, iż jest to działanie negatywne, niedopuszczalne i sprzeczne z zasadami ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgłębiając temat można

dotrzeć do badań, które potwierdzają, że przemoc powoduje:

- ból i cierpienie – odczuwane długotrwale ofiara ma mniejszą zdolność do samoobrony,
- naruszenie praw i dóbr osobistych – prawo do szacunku, nietykalności czy godności,
- nierówny podział sił – ofiara jest słabsza, sprawca ma przewagę nad ofiarą.

Przemoc jest działaniem zamierzonym. Sprawca przemocy zmierza do podporządkowania sobie ofiary, kontrolowania jej i wykorzystywania.

I. 1.2 Rodzaje przemocy

Przemoc najczęściej kojarzy się z użyciem siły, jednak tak naprawdę przemoc ma różne oblicza:

- przemoc fizyczna – stosowanie siły wobec ofiary poprzez popychanie, przetrzymywanie, bicie przy użyciu rąk bądź przedmiotów, kopanie, znęcanie się przy użyciu substancji żrących czy broni, nieudzielenie koniecznej pomocy,
- przemoc psychiczna – stosowanie wyzwisk, wyśmiewanie, obrażanie, poniżanie, krytykowanie wyglądu, stosowanie gróźb, kontrolowanie kontaktów, szantażowanie, upokarzanie, zawstydzanie, ośmieszanie (szczególnie w obecności innych), karanie poprzez odmowę uczuć, ograniczanie snu, żywności,
- przemoc seksualna – wymuszanie pożycia seksualnego, gwałt, zmuszanie do niechcianych przez ofiarę praktyk seksualnych, zmuszanie do współżycia z osobami trzecimi,
- przemoc ekonomiczna – uniemożliwienie pracy zarobkowej, rozwoju osobistego, bądź zmuszanie do pracy ponad siły gdy sprawca sam nie łoży na utrzymanie rodziny, kontrolowanie wydatków, zawłaszczenie dochodów ofiary, warunkowanie bądź uniemożliwienie korzystania z pomieszczeń niezbędnych dla prawidłowego funkcjonowania (kuchnia, łazienka),
- zaniechanie – niezaspokojenie lub ograniczenie dostępu do podstawowych potrzeb takich jak jedzenie, sen, brak dostępu do opieki medycznej, niewywiązywanie się z obowiązku opieki nad osobami małoletnimi lub niepełnosprawnymi.

Konsekwencją każdej przemocy może być uszczerbek na zdrowiu fizycznym – zasinienia, złamania, rany od oparzeń, choroby

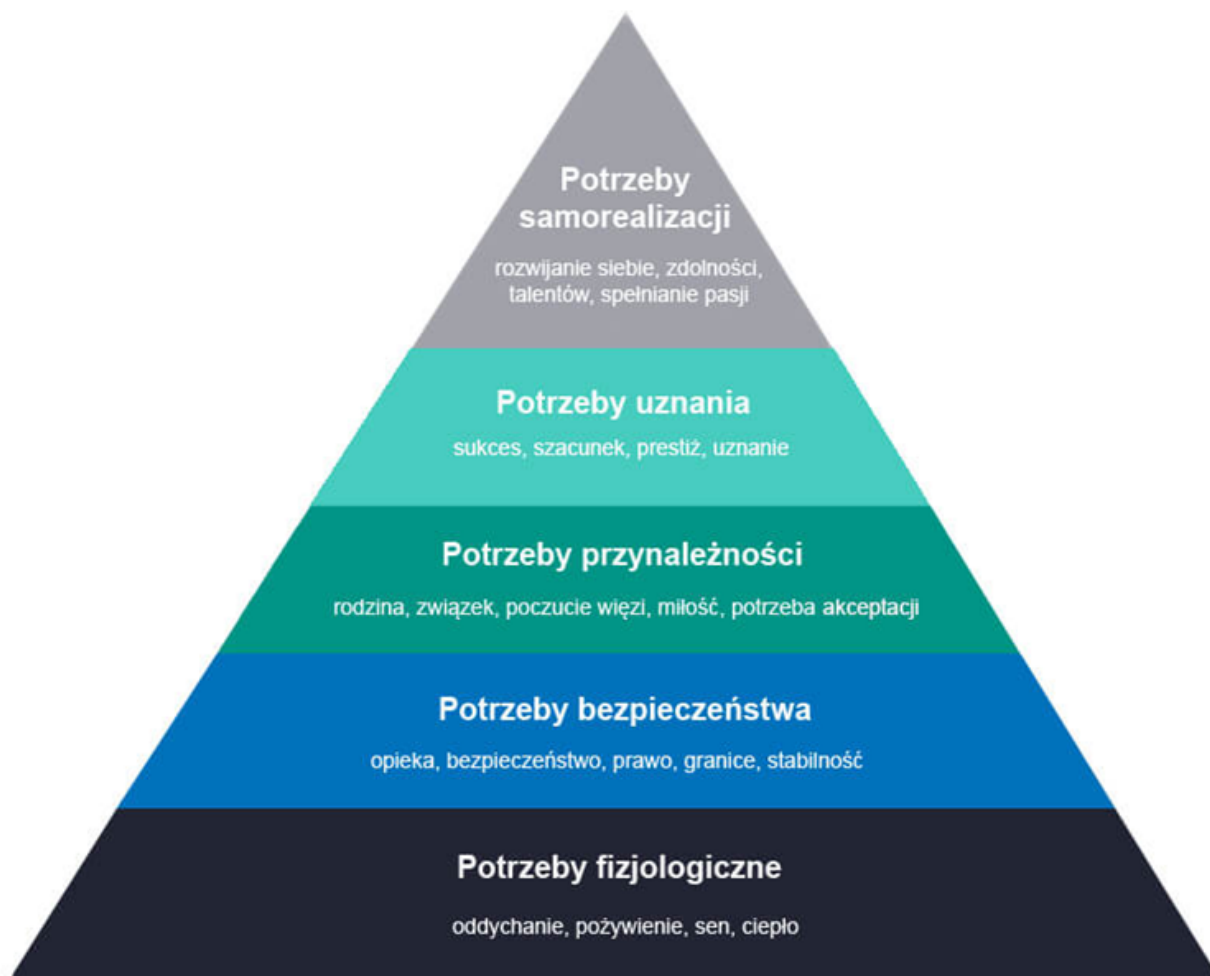
¹⁾ https://www.gov.pl/Projekt_uchwały_Rady_Ministrów_w_sprawie_ustanowienia_Krajowego_Programu_Przeciwdziałania_Przemocy_w_Rodzinie_na_rok_2021

²⁾ Ogólnopolskie pogotowie dla ofiar przemocy w rodzinie – Niebieska Linia

³⁾ Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Białymstoku

psychosomatyczne. Niektóre konsekwencje mogą mieć charakter nieodwracalny, np. blizny po zadanych ranach. Konsekwencją przemocy jest również zniszczenie poczucia własnej wartości, długotrwały stres, stany lękowe, bezsenność, zubożenie w wyniku utraty nadziei, a także obniżenie samooceny, zaburzenia seksualne. Stosowanie przemocy ekonomicznej może doprowadzić do całkowitego uzależnienia ofiary od sprawcy. Nie przerwanie procesu stosowania jakiegokolwiek przemocy może doprowadzić do trwałego uszczerbku na zdrowiu a nawet śmierci.

Każdy w/w rodzaj przemocy stosowany jest zarówno wobec osób dorosłych jak i dzieci. U małoletnich osób dodatkową konsekwencją może być nieprawidłowy rozwój psycho-fizyczny, trauma, która znacząco wpływa na budowanie własnego dorosłego życia a czasami uniemożliwia założenie własnej rodziny.

Grafika jest własnością bloga
www.dawidharacz.com
 Wszelkie prawa zastrzeżone.

Źródło: www.dawidharacz.com

Abraham Maslow w 1943 roku opracował piramidę niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania potrzeb, którą nazwał „Hierarchia potrzeb”. Ograniczanie przez osoby trzecie którejkolwiek z wymienionych potrzeb jest formą przemocy.

I. 1.3 Ofiara - oprawca

Relacje między ofiarą a oprawcą przemocy domowej zwykle są bardzo skomplikowane z uwagi na towarzyszące im emocje. Najczęściej ofiarę i oprawcę łączą więzy rodzinne, przemoc bowiem może być stosowana wobec dziadków, rodziców, dzieci, rodzeństwa. W zależności od relacji między ofiarą a sprawcą, ofiara czasami usprawiedliwia agresywne zachowanie sprawcy, przyjmuje na siebie winę lub całkowicie obojętnie wobec problemu. Są również przypadki kiedy agresor wyraża skruchę i obiecuje poprawę. Jednak najczęściej obietnice te są bez

pokrycia. Takie zachowania natomiast przeciągają proces stosowania przemocy. Ofiara wierzy, że tym razem będzie inaczej i biernie czeka na zmianę sytuacji. Bywa również, że ofiarą jest dziecko, które bardzo często w życiu dorosłym samo staje się sprawcą przemocy domowej. Towarzyszą temu niezwykle silne emocje trudne do zdiagnozowania. Najczęściej wymaga to długotrwałej terapii. Znany jest również tzw. syndrom sztokholmski, czyli niezrozumiałe dla innych przywiązanie ofiary do oprawcy. Dzieje się tak kiedy ofiara jest całkowicie uzależniona od oprawcy. Sprawca przemocy ma absolutną władzę nad życiem ofiary. W przemocy domowej podobnie jak w uzależnieniu jednym z pierwszych kroków konieczne jest uświadomienie sobie – zarówno przez ofiarę jak i sprawcę, że problem istnieje. Zjawisko przemocy bowiem to cykl zdarzeń, na które składają się konkretne fazy.

I. 1.4 Cykl przebiegu przemocy

Leonora E. Walker przeprowadziła prace badawcze wśród kobiet doświadczających przemocy w rodzinie. Na podstawie uzyskanych wyników zaobserwowała, że zjawisko przemocy to cyklicznie pojawiające się zdarzenia, które opisała jako fazy przemocy występujące po sobie:

1. Faza narastania napięcia
2. Faza ostrej przemocy
3. Faza miodowego miesiąca

1. Faza narastania napięcia

Pojawia się co raz więcej sytuacji konfliktowych, wzrasta napięcie w związku. Oprawca jest coraz bardziej rozdrażniony. W zasadzie każdy drobniaczek wyprowadza go z równowagi. Napięcie i frustrację zaczyna wyładowywać na partnerce stosując różne rodzaje przemocy. Zwykle jest to obrażanie, ponizanie, zastraszanie. Nie kontroluje i nie potrafi panować nad emocjami. Pozwala aby gniew narastał. Staje się coraz bardziej śmiały i niebezpieczny. Mogą pojawiać się używki typu alkoholu, narkotyki lub inne substancje odurzające, które potęgują uczucie gniewu.

Partnerka najczęściej stara się tak opanować sytuację aby nie zdenerwować partnera jeszcze bardziej. Zwykle przyznaje mu rację i przeprasza za swoje „błędy”. Sama przed sobą tłumaczy zachowanie partnera szukając usprawiedliwienia dla jego zachowania.

Już w pierwszej fazie u partnerki mogą pojawić się dolegliwości psychosomatyczne – zaburzenia snu, odżywiania, itp. Ponadto partnera może brać na siebie odpowiedzialność za postępowanie partnera uznając, że to jej zachowanie prowokuje oprawcę. Jest to absolutnie niewłaściwa ocena sytuacji. Odpowiedzialność za stosowanie przemocy wobec innych ponosi tylko osoba, która się dopuszcza,

2. Faza ostrej przemocy

Gromadzone napięcie musi znaleźć upust. Dochodzi do gwałtownych wybuchów agresji, które przybierają na sile. Zachowanie partnera staje się nieprzewidywalne i gwałtowne. Dochodzi do stosowania przemocy fizycznej, której towarzyszą wulgaryzmy, obelgi, itp.

Partnerka ponownie bierze winę na siebie, przeprasza i stara uspokoić partnera. Nie przynosi to żadnego efektu. Czasem prowokuje jeszcze bardziej dając partnerowi poczucie władzy i wyższości.

Skutki mogą być nieodwracalne. Siniaki, złamania a nawet śmierć z rąk oprawcy.

Z psychologicznego punktu widzenia będzie to

depresja, bezsilność a w skrajnych przypadkach również śmierć poprzez samobójstwo.

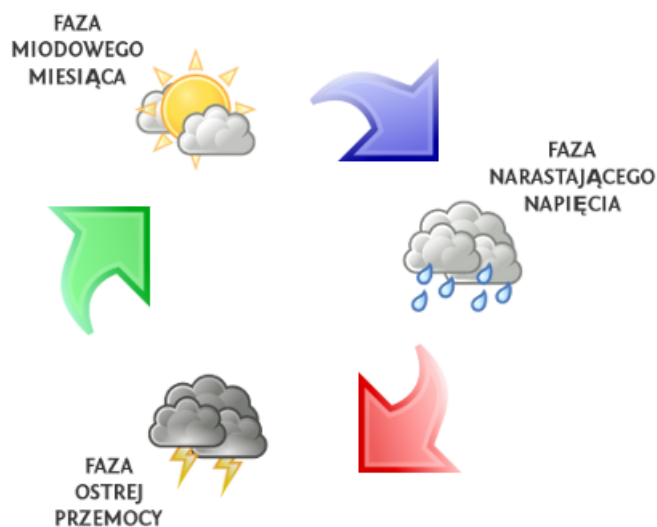
3. Faza miodowego miesiąca

Po wyładowaniu nadchodzi tzw. miesiąc miodowy. Najczęściej przestają też działać używki i partner zaczyna sobie zdawać sprawę z tego co zrobił. Tym razem to partner przeprasza, obiecuje poprawę czasem nawet terapię. Wydaje się, że szczerze żałuje. Partner jest czuły, traktuje partnerkę z szacunkiem, jakby na nowo starał się o jej względy. Przynosi kwiaty, robi prezenty. Wszystko to wpływa na ocenę sytuacji przez partnerkę. Partnera zaczyna wierzyć, że spełniają się jej marzenia a agresję tłumaczy chwilą słabości. Wierzy w przemianę oprawcy.

Faza miodowego miesiąca ma ogromny wpływ na dalszy rozwój związku. Przekonuje partnerkę do wycofania zarzutów wobec partnera, do pozostania w związku i ratowania go. Daje złudną nadzieję, że tym razem partner naprawdę się zmieni.

Fazy przemocy dają efekt kuli śniegowej. Za każdym razem kiedy rozpoczyna się kolejny cykl przemocy, agresja wzrasta, jej skutki są coraz poważniejsze a faza miesiąca miodowego jest za każdym razem krótsza.⁴⁾

⁴⁾ Stowarzyszenie „Niebieska linia”

Źródło: Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie w Krakowie

I. 2 Przyczyny i skutki przemocy

I. 2.1 Przyczyny przemocy

Przyczyna nie może być usprawiedliwieniem dla stosowania przemocy jednak niektóre czynniki mogą wpływać na zachowania sprawcy przemocy, np.:

- problemy finansowe,
- utrata pracy,
- zaburzenia psychiczne,
- nadużywanie substancji psychotropowych,
- doświadczanie przemocy w dzieciństwie,
- prześladowanie sprawcy przemocy w pracy,
- normy społeczne i kulturowe,
- stres,
- brak wsparcia.

Towarzyszą temu również nieprawdziwe przekonania, że:

- przemoc to prywatna sprawa rodziny,
- przemoc występuje tylko w formie fizycznej (brak śladów = brak przemocy),
- przemoc występuje tylko w rodzinach z nizin społecznych,
- skoro występuje przemoc tzn. że ofiara zasłużyła,

- skoro ofiara nie odchodzi od sprawcy, tzn., że akceptuje przemoc,

- gwałt w małżeństwie nie jest gwałtem.

Przemoc domowa to proces, często długotrwały, w którym nic nie jest czarno – białe. Nie można zatem generalizować, szufladkować i dopuszczać się oceny ofiary i sprawcy. Jedyną właściwą formą reakcji jest pomoc.

I. 2.2 Skutki przemocy domowej

Skutki przemocy domowej indywidualne:

- długotrwały stres,
- apatia,
- depresja,
- obniżenie poczucia własnej wartości,
- choroby psychosomatyczne (zburzenia, snu, odżywiania),
- spadek wydajności w pracy (zaburzenia koncentracji),
- stany lęków,
- wycofanie społeczne,
- wstyd,
- i wiele, wiele innych w zależności od osobowości ofiary.

Dla dzieci dodatkowym skutkiem może być:

- zaburzony rozwój intelektualny (problemy w nauce),
- trudności w przystosowaniu społecznym (izolacja, wykluczenie z grupy),

- zachowania autoagresywne,
- agresja wobec słabszych,
- szukanie ucieczki poprzez używki,
- szukanie zrozumienia w sektach.

W skrajnych przypadkach przemoc w rodzinie może doprowadzić do śmierci ofiary z rąk sprawcy lub poprzez samobójstwo ofiary.

Dla oprawcy stosowana przez nich przemoc również ma swoje skutki:

- pobyt w zakładzie karnym,
- bezdomność (zwykle po wyjściu z zakładu karnego),
- skutkiem stosowanej przez niego przemocy może być śmierć zadana przez ofiarę w wyniku obrony.

Wszystkie skutki mają oddźwięk ekonomiczny. Leczenie urazów fizycznych, terapie, ucieczki, przeprowadzki wymagają dodatkowych nakładów finansowych.

II. Litera prawa a przemoc domowa

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z 2 kwietnia 1997 r. gwarantuje ochronę przed każdą formą przemocy również domową. Wolność, Prawa i Obowiązki obywateli zapewniają każdemu nietykalność osobistą i cielesną oraz zobowiązuje władze publiczne do straży nad tymi wartościami. W związku z tym powstały liczne akty prawne szczególne, mianowicie:

- ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, której treść określa definicję przemocy, rozdziela zadanie z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie między jednostki samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej, sposób działania wobec sprawców przemocy oraz zasady postępowania wobec ofiar, a także narzędzie pomocne organizacjom i instytucjom działającym przeciw przemocy w rodzinie,

- ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, na podstawie której samorządy gminne mają obowiązek chronić przed przemocą rodziny, w których występuje nadużycie alkoholu,

- ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej precyzuje obowiązki pracowników pomocy społecznej w zakresie udzielania pomocy rodzinom, w których występuje przemoc domowa,

- ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny, który określa konsekwencje stosowania przemocy w rodzinie a także jakie działania mają znamiona przemocy domowej.

III. Diagnoza zjawiska przemocy w rodzinie w gminie Krupski Młyn

Diagnoza została przeprowadzona w oparciu o dane Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Krupskim Młynie z lat ubiegłych oraz Zespołu Interdyscyplinarnego.

Porównując dane z ostatnich sześciu lat w gminie Krupski Młyn zaobserwowano tendencję spadkową jeśli chodzi o rodziny ze zdiagnozowanym problemem przemocy domowej. Niemniej jednak ciągle występują przypadki przemocy psychicznej poprzez obrażanie, poniżanie, kontrolowanie a także przemocy fizycznej. Rodziny, w których występuje przemoc zgodnie z procedurą mają zakładane Niebieskie Karty. W ciągu ostatnich trzech lat ilość założonych kart przedstawia się następująco:

Organ zakładający Niebieską Kartę	Liczba Niebieskich Kart przekazanych do Zespołu Interdyscyplinarnego		
	2018	2019	2020
Policja	9	4	2
GOPS	2	0	0
Oświata	0	0	0
Suma	11	4	2

Źródło: dane GOPS oraz Zespołu Interdyscyplinarnego

	2018	2019	2020

Ilość rodzin objętych Niebieską Kartą	9	4	2
Ilość wniosków przekazanych do prokuratury	0	3	0
Ilość wniosków przesłanych do Sądu o wgląd w sytuację rodzinną dzieci	1	1	0

Źródło: dane GOPS oraz Zespołu Interdyscyplinarnego

	2018	2019	2020
Ilość przeprowadzonych rozmów z osobami nadużywającymi alkoholu	2	1	2
Ilość wniosków przekazanych do Sądu w sprawie leczenia odwykowego	0	0	0
Liczba sprawców przemocy dowiezionych do Izby Wytrzeźwień	2	1	1

Źródło: dane GOPS oraz Zespołu Interdyscyplinarnego oraz Gminnej Komisji Rozwiązywania problemów alkoholowych

Stosowana do tej pory polityka przeciwdziałania przemocy w rodzinie zarówno na poziomie lokalnym jaki i ogólnokrajowym przynosi zauważalne efekty. Prowadzona na szeroką skalę profilaktyka zwiększa świadomość potencjalnych ofiar co do ich praw oraz możliwości szukania pomocy. Uświadamia również potencjalnych sprawców przemocy o konsekwencjach jej stosowania a także formach pomocy, np. terapeutycznej. Jednocześnie zmienia się podejście pracowników, którzy nieustannie wzbogacają swoją wiedzę poprzez szkolenia oraz korzystają z dotychczasowego doświadczenia.

Nieprzerwanie w gminie pracuje Zespół Interdyscyplinarny oraz Komisja Alkoholowa, która zapewnia wsparcie psychologiczne oraz prawne. Do najczęstszych działań Zespołu Interdyscyplinarnego należy:

- wsparcie psychologiczne,
- pomoc prawna,
- przygotowanie indywidualnych planów pomocy dla ofiar przemocy,
- dialog zarówno z ofiarą jaki i sprawcą,
- współpracując z miejscową policją, monitoring rodzin dotkniętych przemocą,
- Informowanie sądu o sytuacji dzieci z rodzi dotkniętych przemocą,
- powiadomienia prokuratury o możliwości popełnienia przestępstwa poprzez stosowanie przemocy wobec domowników,
- motywowanie do podjęcia leczenia, udziału w terapiach.

IV. Analiza SWOT programu o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie

Mocne strony (strengths)	Słabe strony (weaknesse)
<ul style="list-style-type: none"> ·doświadczona, zmotywowana i zaangażowana w pracę kadra, ·coraz większa świadomość społeczna dotycząca przemocy w rodzinie ·płynna komunikacja instytucji współpracujących ·aktywnie działający Zespół Interdyscyplinarny ·aktywnie działająca Komisja Alkoholowa 	<ul style="list-style-type: none"> ·brak zajęć terapeutycznych prowadzonych na miejscu ·niechęć, obawy ofiar przemocy do ujawnienia problemu ·zbyt długo trwające postępowania wymiaru sprawiedliwości ·niedostateczne środki na szkolenia członków grup roboczych
Szanse (opportunities)	Zagrożenia (threats)
<ul style="list-style-type: none"> ·stosowanie działań profilaktycznych wśród młodzieży ·zwiększenie dostępności programów terapeutycznych ·funkcjonowanie ogólnokrajowego telefonu zaufania 	<ul style="list-style-type: none"> ·wypalenie zawodowe u pracowników realizujących program ·przeciążenie pracą, inne, dodatkowe obowiązki pracowników realizujących program ·poczucie bezkarności wśród sprawców przemocy ·bariery lokalowe (wspólne mieszkanie z

<ul style="list-style-type: none"> ·gotowość do współpracy władz lokalnych, policji, ośrodka ·zwiększenie ochrony osób doświadczających przemocy poprzez rozszerzenie obowiązujących procedur 	oprawcą) <ul style="list-style-type: none"> ·napiętnowanie przez społeczeństwo ofiar przemocy ·traktowanie przez społeczeństwo przemocy jako tematu tabu ·bierna postawa świadków przemocy
---	--

V. Program przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie

Program przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie skierowane jest do wszystkich mieszkańców gminy Krupski Młyn a jego głównym celem jest zminimalizowanie skali przemocy domowej oraz maksymalna ochrona ofiar przemocy w rodzinie. Niezbędne do tego są skoordynowane działania wszystkich podmiotów zaangażowanych w zapobieganiu stosowania przemocy domowej.

V. 1 Cele ogólne

Program jest narzędziem dzięki, któremu możliwy jest monitoring zjawiska przemocy w gminie oraz pomoc i wspieranie osób doświadczających przemocy. W ogólnym zarysie zadaniem programu jest:

- minimalizowanie zjawiska przemocy w rodzinie,
- zwiększenie skuteczności ochrony ofiar przemocy,

- zwiększenie skuteczności działań interwencyjnych i korekcyjnych wobec osób stosujących przemoc,
- wyeliminowanie mitycznych przekonań o tym, że przemoc domowa jest indywidualną sprawą rodziny doświadczającej tego zjawisko,
- uwrażliwienie społeczeństwa na zjawisko przemocy w rodzinie.

Realizacja w/w celów możliwa będzie poprzez:

- systematyczne diagnozowanie zjawiska przemocy,
- podnoszenie wrażliwości społecznej,
- wspieranie rodzin dotkniętych przemocą,
- edukacja społeczeństwa w zakresie przyczyn, profilaktyki oraz skutków przemocy,
- podnoszenie kompetencji członków grup roboczych,
- oddziaływanie na sprawców przemocy.

V. 2 Cele szczegółowe

I.PROFILAKTYKA I EDUKACJA SPOŁECZNA

Zadanie	Organ odpowiedzialny za realizację	Wskaźnik ewaluacji	Przewidywane efekty
Promowanie i rozwijanie umiejętności stosowanych przez rodziców metod wychowawczych bez przemocy	GOPS, Placówki oświatowe	- ilość rodzin objętych wsparciem asystenta, - ilość rodzin biorących udział w zajęciach, - ilość przeprowadzonych spotkań z rodzicami w placówkach oświatowych	- zwiększenie świadomości na temat prawidłowych postaw rodzicielskich, - rozwijanie kompetencji wychowawczych i opiekuńczych,
Diagnoza przemocy w rodzinie na terenie gminy Krupski Młyn	GOPS, Zespół Interdyscyplinarny	- ilość aktywnych Niebieskich Kart, - ilość rodzin objętych pomocą ze względu na stosowanie przemocy w rodzinie	- zmniejszenie ilości rodzin, w których występuje przemoc
Rozpowszechnianie materiałów na temat przemocy w rodzinie: - strona internetowa, - ulotki	GOPS, Zespół Interdyscyplinarny, Policja	- ilość rozpowszechnionych materiałów, - ilość artykułów – informacji dotyczących przemocy w rodzinie	- zwiększenie świadomości społecznej na temat przemocy w rodzinie

		umieszczonych na stronie internetowej	
Tworzenie bezpiecznych warunków spędzania wolnego czasu przez dzieci i młodzież	GOPS, GOKSiR, Biblioteka, placówki oświatowe	- ilość zajęć poza lekcyjnych organizowanych przez: Placówki oświatowe, Bibliotekę, GOKSiR	- pokazanie alternatyw dla wolnego czasu
Współpraca z innymi placówkami w zakresie przeciwdziałania przemocy	GOPS, Zespół Interdyscyplinarny, Urząd Gminy, Policja, Służba zdrowia, Sądy, Kuratorzy, Asystenci, Placówki Oświatowe	- ilość zgłaszanych interwencji,	- zapobieganie i uświadamianie społeczeństwa poprzez kontakt z innymi instytucjami
Organizowanie spotkań edukacyjnych dla dzieci i młodzieży na temat przemocy w rodzinie	GOPS, Zespół Interdyscyplinarny, Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Placówki oświatowe, Policja	- liczba dzieci biorąca udział w spotkaniach, - ilość placówek, w których zorganizowano spotkania	- zwiększenie świadomości o prawach dzieci, - zwiększenie poziomu wiedzy u dzieci i młodzieży na temat przemocy, - nauka rozwiązywania konfliktów
II.OCHRONA I POMOC OSOBOM DOTKNIĘTYM PRZEMOCĄ W RODZINIE			
Zadanie	Organ odpowiedzialny za realizację	Wskaźnik ewaluacji	Przewidywane efekty
Interwencja bez zbędnej zwłoki przy zgłoszeniu przemocy	GOPS, Policja, Służby zdrowia, Placówki oświatowe	- ilość przeprowadzonych interwencji, - ilość zgłoszeń	- powstrzymanie /zapobieganie rozwojowi przemocy w rodzinie
Rozmowy wspierające z ofiarami przemocy	GOPS, Policja, Służby zdrowia, Placówki oświatowe	- ilość przeprowadzonych rozmów	- zwiększenie świadomości o przysługujących prawach ofiarom - zwiększenie świadomości na temat pomocy ofiarom przemocy
Udzielanie wsparcia materialnego, niematerialnego, schronienia dla ofiar przemocy	GOPS, Policja, służba zdrowia, placówki oświatowe	- ilość osób, którym udzielono pomocy - rodzaj udzielonej pomocy	- przerwanie zjawiska przemocy w rodzinie
Udzielanie wsparcia psychologicznego oraz porad prawnych	GOPS, Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	- ilość udzielonych porad, - ilość przeprowadzonych spotkań z psychologiem	- zwiększenie poczucia bezpieczeństwa, - uświadomienie o przysługujących prawach ofiarom
Wdrażanie procedur Niebieskiej Karty	GOPS, Zespół Interdyscyplinarny, Policja,	- ilość aktywnych Niebieskich Kart	- przerwanie zjawiska przemocy w rodzinie, - udzielenie wsparcia

	Służba zdrowia, Placówki oświatowe, Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych		ofiarom
Prowadzenie działań interwencyjnych poprzez izolowanie sprawców przemocy od ich ofiar	Policja	- ilość przeprowadzonych interwencji - ilość osób zatrzymanych, - ilość osób przewiezionych do Izby Wytrzeźwień	- odizolowanie ofiary od sprawcy
Zorganizowanie miejsca pracy dla Zespołu Interdyscyplinarnego	GOPS	- nie dotyczy	- płynność pracy zespołu
Rozpowszechnianie informacji o telefonach zaufania	GOPS, Policja, Urząd Gminy	- liczba informacji umieszczonych na stronie internetowej, ulotkach	- zwiększenie świadomości społecznej

III. ODDZIAŁYWANIE NA OSOBY STOSUJĄCE PRZEMOC W RODZINIE

Zadanie	Organ odpowiedzialny za realizację	Wskaźnik ewaluacji	Przewidywane efekty
Działania prewencyjne wobec sprawców przemocy – rozmowy ostrzegawcze	Policja	- ilość przeprowadzonych rozmów	- zwiększenie świadomości o konsekwencjach stosowania przemocy
Kierowanie sprawców przemocy w rodzinie do programu korekcyjno-edukacyjnego	Zespół Interdyscyplinarny	- ilość osób skierowanych do programu, - ilość uczestników programu	- edukacja sprawców przemocy domowej
Objęcie procedurą leczenia odwykowego osób uzależnionych, stosujących przemoc w rodzinie	Zespół Interdyscyplinarny, Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	- ilość osób skierowanych do komisji alkoholowej, - ilość wniosków przesłanych do sądu, - ilość osób skierowanych na leczenie	- wyeliminowanie czynnika stwarzającego dodatkowe zagrożenie
Rozmowy ze sprawcami przemocy o konsekwencjach ich czynów	Zespół Interdyscyplinarny	- ilość przeprowadzonych rozmów	- zwiększenie świadomości o możliwych skutkach działania sprawcy przemocy
Kierowanie do prokuratury zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa	Zespół Interdyscyplinarny	- ilość wysłanych wniosków	- przerwanie zjawiska przemocy w rodzinie,
Izolowanie sprawców przemocy od ich ofiar	Policja	- ilość przeprowadzonych interwencji - ilość osób zatrzymanych, - ilość osób przewiezionych do Izby Wytrzeźwień	- odizolowanie ofiary od sprawcy

IV. PODNOSZENIE KOMPETENCJI CZŁONKÓW ZESPOŁÓW REALIZUJĄCYCH PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE

	Organ		Przewidywane efekty
--	-------	--	---------------------

Zadanie	odpowiedzialny za realizację	Wskaźnik ewaluacji	
Uczestnictwo w szkoleniach z zakresu rozpoznawania symptomów ofiar przemocy	Zespół Interdyscyplinarny	- ilość szkoleń	- zwiększenie efektywności działań zespołu
Współorganizowanie spotkań dla służb realizujących program	GOPS, Zespół Interdyscyplinarny	- ilość zorganizowanych spotkań	- podnoszenie poziomu wiedzy wśród osób realizujących procedury Niebieskiej Karty

VI. Osobisty plan awaryjny dla osób doświadczających przemocy domowej.

Od 2020 r. Polska a wraz z nią w zasadzie cały świat funkcjonuje w ograniczony sposób z uwagi na panującą pandemię wirusa COVID-19. Tak naprawdę na dzień dzisiejszy nikt nie wie kiedy zaczniemy funkcjonować tak jak przed pandemią. Wiele sfer naszego życia zostało zamkniętych, zaizolowanych. Dotyczy to również przemocy w rodzinie, gdzie ofiara często utknęła ze sprawcą ze względu na ograniczone funkcjonowanie niektórych instytucji. Aby wyjść naprzeciw takim sytuacjom, nie tylko w czasie pandemii Rzecznik Praw Obywatelskich opracował „Plan Awaryjny dla osób doświadczających przemocy domowej”.

Osobisty plan awaryjny dla osób doświadczających przemocy domowej zostanie opublikowany na stronie internetowej Gminnego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Krupskim Młynie jako narzędzie dla ofiar przemocy – jak postępować w sytuacji zagrożenia.

Osobisty plan awaryjny

Jeśli wiesz, że możesz doświadczyć przemocy domowej i obawiasz się, że w czasie epidemii może być trudno uzyskać pomoc, przygotuj osobisty plan awaryjny.

Jeśli zdarzy się coś złego, będziesz od razu wiedzieć jak zareagować i gdzie pójść.

Twoje bezpieczeństwo to priorytet.

Nie jesteś winna/y przemocy i są ludzie, którzy chcą Ci pomóc!

1. Obserwuj zachowania osoby agresywnej:

To ważne, żeby wiedzieć, jakie zachowania zapowiadają najgorsze i kiedy sytuacja staje się niebezpieczna dla Ciebie, Twoich najbliższych, dzieci.

Jeśli awantury, krzyki nasilają się, jeśli coraz częściej słyszysz groźby pod swoim adresem, jeśli doświadczasz przemocy fizycznej np. szarpania, popychania, bicia, czy też zmuszania do seksu – to są sygnały, że przemoc się nasila i narasta.

2. Naucz dzieci dbać o bezpieczeństwo:

Powiedz dzieciom, gdzie mogą szukać pomocy:

- np. że mogą pukać do zaprzyjaźnionej sąsiada/ki,
- naucz je numeru alarmowego,
- porozmawiaj z nimi, że nie są one winne przemocy i kłótni,
- ustalcie, gdzie znajduje się klucz do domu, jak otworzyć drzwi wejściowe, gdyby coś się stało,
- upewnij się, że znają adres mieszkania, gdyby musiały wzywać służby.

3. Bezpieczne miejsce:

Zastanów się, gdzie w Twoim domu możesz znaleźć bezpieczne schronienie.

Ważne, by nie znajdowały się tam żadne niebezpieczne narzędzia.

Unikaj kuchni, garażu, łazienki i innych miejsc, gdzie może być twarda posadzka albo niebezpieczne przedmioty.

4. Bądź przygotowany/a do ucieczki:

Spakuj wszystko do podręcznej torby, trzymaj ją pod ręką, tak żeby w każdej chwili móc ją zabrać. Lista rzeczy, o których trzeba pamiętać:

- ważne dokumenty np. paszport, dowód osobisty
- leki
- telefon
- pieniądze/karta płatnicza
- ładowarka
- numery ważnych telefonów
- klucze do domu
- obdukcje lekarskie (jeśli masz)
- numery kont bankowych (zapisane)
- bielizna na zmianę
- szczoteczka do zębów
- środki ochronne potrzebne w czasie epidemii: maseczki ochronne, rękawiczki, małe opakowanie płynu do dezynfekcji (jeśli masz je w domu)

5. W sytuacji zagrożenia:

Nie uciekaj od dzieci! One także mogą być zagrożone.

Jeśli nie masz możliwości ucieczki, schowaj się w rogu pokoju. Skul się, osłaniając rękoma twarz i głowę.

Postaraj się zawsze mieć przy sobie telefon z naładowaną baterią.

Wzywaj pomocy: 997, 112.

W telefonie komórkowym numer alarmowy zaprogramuj tak, żebyś mogła/mógł wybrać go jednym klawiszem. Poza telefonem policji warto mieć także pod ręką numery telefonu pogotowia ratunkowego, bliskiej Ci osoby oraz numer telefonu do schroniska, gdzie możesz uzyskać pomoc i wsparcie.

Jeśli musisz wzywać pomoc w miejscu publicznym, np. na klatce schodowej, zastanów się, czy zamiast wołania o pomoc nie krzyczyć PALI SIĘ! – co może okazać się skuteczniejsze.

Jeśli z interwencją przyjedzie policja, a się boisz o swoje życie i zdrowie, domagaj się, aby sprawca przemocy został zatrzymany na 48 godzin. Zyskasz w ten sposób czas, żeby znaleźć schronienie, uzyskać pomoc. Pamiętaj, że mimo stanu epidemii służby mają obowiązek niezwłocznie reagować na przypadki przemocy domowej!

6. Poznaj swoich sojuszników:

Rozmawiaj z rodziną, sąsiadami i znajomymi o sytuacji w Twoim domu.

Opracuj wspólnie z nimi strategię postępowania na wypadek, gdybyś potrzebował/a ich pomocy. Pomocne może się okazać ustalenie słowa awaryjnego – jeśli go użyjesz, będą wiedzieli, że pilnie potrzebujesz pomocy.

Spróbuj wypełnić poniższą listę, osób do których możesz zadzwonić po wsparcie:

- przyjaciel/ciółka,
- osoba z rodziny,
- dzielnicowy/a,
- zaufany nauczyciel/ka ze szkoły dziecka,
- zaprzyjaźniony sąsiad/ka,
- kolega/koleżanka z pracy, któremu ufasz,
- organizacja społeczna, która Ci pomoże,
- lekarz/lekarka, który Cię zna,

·(jeśli masz) Twój prawnik/prawniczka ⁵⁾

VII. Monitorowanie programu

Gminny program przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie na lata 2021-2025 będzie monitorowany poprzez coroczne sprawozdania z jego realizacji. Monitoring nad realizacją programu obejmie Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Krupskim Młynie. Sprawozdania będą się opierały na danych przekazanych przez realizatorów programu.

VIII. Finansowanie

Środki finansowe na realizację Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2021-2025 będą pochodziły ze środków własnych budżetu gminy, środków pozyskanych w związku z realizacją ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, a także otwartych konkursów oraz innych źródeł.

⁵⁾ www.rpo.gov.pl